

Befolkningen paa en langt retfærdigere Maade, *men tillige*, at de øvrige, i høj Grad uretfærdige Forøgelse af Skattebyrden ville blive overflødiggjorte og kunne bortfalde, samtidig med at der yderligere bliver et Spillerum paa ca. 1 Mill. Kr. tilbage til Genoptagelse af en Del af de Udgifter til kulturelle og sociale Formaal, som ere foreslaaede strøgne paa det Finanslovsforslag, der i denne Rigsdagssamling behandles.

Ved Vedtagelsen af Mindretallets Forslag ville altsaa de finansielle Krav, Regeringen under den foreliggende Situation har stillet, fuldt ud ske Fyldest. Hvor det drejer sig om nye, fremtidige Indtægtskilder for Staten, til Bestridelse af nye, sociale Opgaver eller til Afløsning af den indirekte Skattebyrde paa den fattige Befolkning, maa Mindretallet, som før sagt, i første Linie henvise til Militærudgifternes Nedsættelse, dernæst bl. a. til en Forøgelse af Arveafgiften for de store Arvelodder, til en almindelig Skat paa Værdistigning af Jord og Grund, til en Beskatning af Spekulationsgevinster, til en Inddragelse af, subsidiært en meget høj Skat af Len, Stamhuse og Fideikommisskapitaler.

Udover de Ændringsforslag, der her er gjort nærmere Rede for, har det socialdemokratiske Mindretal tillige, dels alene, dels i Forening med Medlemmer af andre Partier, stillet en Række andre Forslag, hvoraf nogle af de mere betydningsfulde her flygtigt skulle nævnes, idet Mindretallet forbeholder sig under Lovforslagets anden Behandling i Salen mere udførligt at præcisere sin Stilling.

Under Nr. 12 og 13 foreslaas det, at ikke blot den af Regeringen foreslaaede Skattefrihed for udenlandske Statsoverhoveder og Medlemmer af fremmede Fyrstehuse skal bortfalde, men at ogsaa den danske Konge og de øvrige Medlemmer af det danske Kongehus i Henseende til Skattepligt skulle ligestilles med alle andre danske Statsborgere. Mindretallet er ikke i Stand til at finde nogen fornuftig Begrundelse for, at Kongens og Kongehusets private Indtægt og Formue undrages fra

Beskatning, og lige saa lidt for, at Civilisten og Apanagerne indtage nogen begunstiget Særstilling i Sammenligning med t. Eks. de Lønninger, der ydes til Tjenestemænd. Princippet om Kongens og Kongehusets Skattepligt har jo i øvrigt, i hvert Fald delvis, været anerkendt i den ældre danske Lovgivning.

Under Nr. 18 foreslaas det ved en nærmere Begrænsning af Begrebet „Værdiforøgelse“ at inddrage den Værdistigning, der realiseres ved Salg af den paa-gældende Skatteydere Formuegenstande, samt de Kursavancer, der indvindes ved Afhændelse af Værdipapirer, under Indkomstbeskatning.

Under Nr. 59 foreslaas det, at der ved Selvangivelse af Indtægten skal foreligge særskilt Opgivelse angaaende den Del af Indtægten, der maatte hidrøre fra Beboelse af egen Ejendom, fra Naturalnydelse fra egen Bedrift og deslige Goder, som ikke have været Genstand for direkte Pengeomsætning. Hensigten hermed er at lette Ligningsmyndighedernes Kontrol overfor de Skatteydere, særlig paa Landet, af hvis Indtægt saadanne Goder udgøre en væsentlig Bestanddel, og om hvem der er Grund til at formode, at de i adskillige Tilfælde ansættes til en alt for lav Skat. Den nys udkomne Statistik over Indkomst- og Formueforholdene i Aaret 1908 i Sammenligning med den tilsvarende Statistik fra for fem Aar siden har i høj Grad bestyrket Mindretallet i dets Opfattelse af en saadan Bestemmelses Betimelighed. Som et Supplement hertil vil det maaske være rigtigst at indføje en Bestemmelse om Selvangivelsespligt, hvorom Mindretallet forbeholder sig at stille Ændringsforslag til Lovforslagets 3die Behandling.

Under Nr. 80 foreslaas det at bibeholde de hidtil gældende Straffebestemmelser (i en ubetydelig forandret Form), idet den Række af Nuancer, der indeholdes i Lovforslaget, imellem grov Uagtsomhed og svigagtig Hensigt og imellem fuldbyrdet og ikke fuldbyrdet Svig, synes Mindretallet at være praktisk uanvendelig og at kunne give Anledning til Misbrug.